

horního) vzdávají, řídití a rozhodovati o tom náleží dvorům soudním první instance, ustanoveným k vykonávání horní moci soudní.

Jestli tu smlouva nějaká, mezi podilníky majetnosti horní v knihách zapsané učiněná a od úřadu horního schválená, v kteréž ustanoveno jest, kdy a jak se kdo může některého podilu vzdati, a jaká práva v následku toho v příčině držení oněch podílů, jichž se kdo vzdal, místo míti mají, tedy, když činiti jest o rozhodnutí opovědi takového vzdání, má smlouva tato pravidlem býti.

Nenili tu však smlouvy takové, tedy mají ostatní podilníci, nechtějící raději hor docela spustiti, podil, jehož se kdo vzdal, i s příplatkem nezapraveným a s dluhy hypotekárními, záležející které na něm, převziti, a však dluhy tyto jen potud, pokud k zaplacení jich stačí podil, na kterém jsou pojištěny. Pročež buď podilníkům těmto od soudu položena lhůta přiměřená, v kteréž mají vyjádření podati, zdali podil, jehož se někdo vzdal, i s příplatkem nezaplaceným a s dluhy hypotekárními, záležející jaké na něm, převziti chtějí, anebo mají na úřadu horním žádati, aby celý majetek horní byl spuštěn, a u soudu prokázati, že tak učinili; sice jim bude podil, jehož se někdo vzdal, z povinnosti úřadu v knihách horních připsán.

O rozhodnutí od soudu horního učiněném budiž úřadu hornímu věděti dáno, aby v knize zaznamenavací opravu předsevzal.

Spustili se veškeré podíly nějakého majetku horního, několika podilníkům v knihách horních připsaného, tedy má úřad horní v příčině prohlášení podilníků k němu podaného, že podíly tyto spouštějí, dle předpisů, vydaných o spuštění měr dolových neb denních (§§. 263—267 obecného zákona horního) společně se soudem horním úřad konati.

Svobodný pán Krauss mp.

82.

Vynešení, vydané od ministerium financí a obchodu

dne 14. března 1857,

pro všechny země korunní obecného svazku celního,

o tom, že se amoniak kyseliny sírkové ku potřebě fabrik na kamenec může za zmírněné clo dovážeti.

(V Zák. říš. č. XII., vyd. a rozosl. dne 19. března 1857, č. 56.)

Amoniak kyseliny sírkové, kterýž vynešením od 12. dubna 1856 (obsaž. v zákoníku říšském, č. 57, str. 206) pod tarifovou položku 37 f) položen jest, mohou fabriky na kamenec s povolením finančních úřadů zemských za clo 24 krejcarů z centněře váhy hrubé dovážeti.